

IN DE KUNST UIT DE KUNST

VAN DE OPLEIDING OP WEG NAAR EEUWIGE ROEM

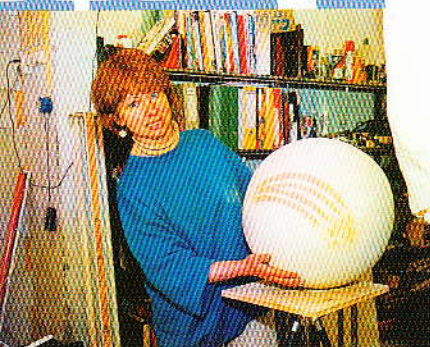
DE VAKBOND FNV KIEM ALS ADVISEUR EN BELANGENBEHARTIGER

Koortsachtige zoektochten, droefgeestig getob of volop professionele aandacht en een profijtelijk contract? Het perspectief van de jonge kunstenaar wordt voor een groot deel door de kunstenaar zelf bepaald. Je moet het heel graag willen, is het credo, en dan lukt het ook. FNV KIEM, de vakbond voor de kunsten, informatie en media kent de dromen, de daden en de putten in de weg van een nieuwe generatie school- en academieverlaters. Wie deskundig advies wil of professionele ondersteuning, kan bij deze vakbond terecht.

BEWIJS, BEGIN, TUSSENSTAND OF ZOMAAR EEN PAPIERTJE

HET DIPLOMA

Zonder het felbegeerde papiertje is een opleiding niet voltooid. Toch is een diploma geen garantie voor succes. Sommigen wachten het examen niet af en gaan eerder aan de slag.

'En nu nooit meer naar school!' juichte Elsbeth Plumers (Hengelo, 1954), niet de jongste van de ondervraagden, toen ze in 1988 haar diploma ontving aan de **Rijksacademie van Beeldende Kunsten** in Amsterdam. Voor haar was het diploma de bekroning van een lang verblijf in collegezalen, ateliers en andere studieruimtes in en buiten Nederland.

Via FNV KIEM kun je contact leggen met andere academie- en schoolverlaters

Ook voor Danny van de Wal (Elslo, 1972) was het diploma meer een opluchting dan een noodzakelijk bewijs van zijn kunnen. Toen hij vorig jaar afstudeerde aan het Amsterdams **Conservatorium** als uitvoerend musicus op slagwerk met pauken als specialisatie, had hij zijn grootste proeve van bekwaamheid al geleverd met een proefspel voor het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Hij kreeg er een voorlopig contract als paukenist.

Nana Jongerden (Naarden, 1971) studeert dit jaar af als regisseuse aan de **Nederlandse Film en Televisie Academie**. Zij beschouwt haar eindexamenfilm, die in Portugal opgenomen documentaire *Rua de Cinema*, die op 16, 17 en 18 juni a.s. in het Amsterdamse Kriterion vertoond wordt, als een tussenstand, 'een onderdeel van een lang proces.' Haar jaargenoot Dionne Dijkman, die afstudeert als producent, hoopt daarentegen dat haar eindexamenfilm het einde betekent van het steeds maar moeizaam roeien met de riemen die je hebt, van het 'steeds maar weer proberen van een zilveren dubbeltje een gouden berg te maken.' Niet het intellectueel niveau maakte voor haar de opleiding zwaar, maar het eeuwige gebrek aan middelen. 'En nu echt,' is de zin die door haar hoofd jubelt de weken voor de diploma-uitreiking.

Mischa van Leeuwen (Den Oever, 1977) had zijn diploma van de **Nationale Ballet Academie** dolgraag aan zijn vader laten zien als deze niet kort voor zijn afstuderen overleden was. Toch heeft het voor hem weinig praktische waarde. 'Mijn lichaam is mijn diploma,' zegt hij. 'Een papiertje overtuigt niet in dit vak.' Het lichaam overtuigde. Na een eerdere stage en een kort en vreugdeloos experiment in Berlijn ('Als ik zei "Gutemorgen" keerden ze me hun rug toe.') bood het Scapino Ballet in Rotterdam Mischa een Werk Ervarings Plek (WEP) aan, gesubsidieerd door Stichting PodiumKunstWerk. Mogelijk zal de WEP volgend jaar in een vast contract worden omgezet.

Dan is er nog een aparte categorie academieverlaters: zij die zelfs geen diploma nodig hebben om met moed en inzet de vliegende start te maken waar menigeen van dromen zou. Gijs de Koning (Hilversum, 1976) volgde vier jaar lang de lessen Inter Action Design aan de faculteit Kunst, Media en Technologie van de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht. Hij hield het voor gezien toen zijn verworven beroepspraktijk de lessen mijlenver vooruit was gesnel en school vooral een belemmering werd. Halverwege 1997 startte hij zijn eigen bedrijf, waar hij zich vooral bezighoudt met het maken van websites. 'Een HBO-diploma is natuurlijk altijd leuk,' zegt hij, 'maar kwaliteiten zijn belangrijker. Ik heb eigenlijk nog het meest geleerd door te doen wat eigenwijze klanten wilden en wat niet mogelijk leek.'

TUSSEN ZOETE DROOM EN HARDE WERKELIJKHEID

Het romantische beeld van de kunstenaar die na een korte periode van aan waanzin grenzende onrust met woeste penseelstreken een meesterwerk op het doek zet, in één adem een geniaal script in elkaar draait of op toneel uit het niets vandaan de sterren van de hemel speelt, dat beeld lijkt achterhaald. Wat verwachten de jonge kunstenaars van de toekomst? Heeft de opleiding hen voorbereid op de harde lessen van de praktijk? Wat is wijsheid?

Beeldend kunstenaar Elsbeth Plumers voelde zich een bal die zigzaggend aan het rollen sloeg nadat ze de academie had verlaten. Ze had vertrouwen in de opleiding als basis, maar kon de toekomst niet overzien. 'Ik dacht alleen maar: waar krijg ik een ruimte?' Het tekort aan atelier-ruimte was ook toen (1988) nijpend. Elsbeth bleek haar werkplaats niet alleen te moeten zoeken, maar zelfs te moeten maken. In een uithoek van Amsterdam maakten zij en een kleine groep andere kunstenaars, die zich verenigden in de Stichting Nieuw & Meer, een uit 1918 stammend voormalige munitieopslag geschikt als werkruimte. Het complex biedt nu plaats aan ongeveer honderd van de rond 2500 geregistreerde beeldend kunstenaars in Amsterdam. Een droom, maar wel een droom die werkelijkheid werd.

Martijn Harzing (Kerkdriel, 1967) studeerde in 1995 af aan de **Academie voor Beeldende Kunst** in Tilburg. Hij vond niet dat de opleiding hem voorbereidde op de beroepspraktijk en zijn omgeving was naar zijn idee dan ook verre van droomvrij. 'De academie is een beschermd wereldje,' zegt hij, 'waar de harde realiteit moeilijk doordringt. Zeker de helft van mijn jaargenoten dacht dat ze het zouden maken als vrij kunstenaar.' Uit verhalen van mede- en oud-studenten had Martijn, die daarvoor de tuinbouwschool en een jaar HBO had gedaan, begrepen dat een eerstegraads docentenbevoegdheid meer zekerheid zou bieden naast een carrière als vrij kunstenaar. Hij koos eieren voor zijn geld en besloot beide disciplines te combineren. Een verstandige keuze, vindt hij nog steeds, al merkt hij bij zichzelf en bij anderen die in de kunsteducatie zijn beland, dat het vrije werk er makkelijk bij inschiet.

Acteur Ad Knippels werd als het ware door de praktijk gehaald en blikt als van een afstand terug op zijn onzekerheid in het eerste jaar van de opleiding. 'In het begin was alles spannend en nieuw. Ik raakte overdonderd door het fanatisme van andere studenten en hikte met name tegen mijn opedeuse aan, ook omdat ik daarbij het laatste jaar van mijn andere studie deed. Ik dacht steeds: als ik het maar red. Ik had niet gedacht dat het zo soepel zou gaan en dat ik zou zijn waar ik nu ben. Een gezonde ambitie helpt. Je moet gewoon spelen en het heel graag willen. Daarbij, dat moet gezegd, zat ik in een heel goed jaar.'

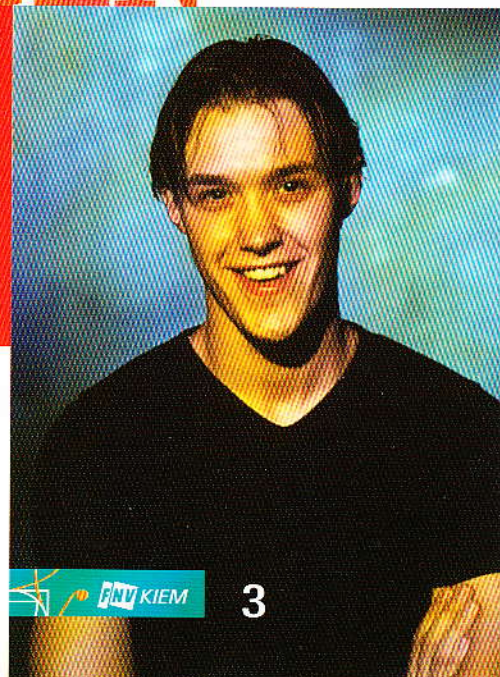
Koester je zegeningen, lijkt ook het motto van **danser** Mischa. Een streven naar snelle faam vindt hij heilloos in zijn vak. 'Beroemd? Als danser? In Nederland? Ik ben blij dat ik een baan heb. Van de mensen die zijn overgebleven sinds het begin van de opleiding, hebben er maar een paar werk kunnen vinden. De meeste van hen doen de hele tijd audities en hopen op een contract. Mijn beste vriend van het ballet is bouwvakker geworden.'

Hoe het komt dat hij en zijn beste vriendin Marlies worden aangenomen en alle anderen niet? Mischa zet zijn Amsterdamse accent nog wat zwaarder aan. 'Niet omdat ik nou zo ontzettend veel talent heb, maar omdat ik gewoon ben. Sommigen hebben een ego zo groot dat het niet meer in hun lichaam past. Ik niet, ik ben gewoon, ik hou niet van fake. Scapino ook niet, volgens mij. Maar als je auditie doet, moet je wel denken: ik sta in mijn eentje, ik ben de beste, ik ga het maken.'

Voor **regisseuse** Nana is realiteitszin een noodzakelijk kwaad. 'Natuurlijk willen we allemaal eigenzinnig en gekweld onze eigen dingen doen en dromen we van mooie films, maar dromers, dat zijn we zeker niet. We volgen een creatieve opleiding, maar ook een beroepsopleiding. Als straks iemand ons vraagt om een reclamefilm te maken, dan kunnen we dat ook.'

Deskundig advies over jezelf verkopen of over uitkeringen? Bel eens met FNV KIEM

DE VERWACHTINGEN

MONSTRUM OF HELPENDE HAND?

Een goed advies over een contract of het opzetten van je eigen beroepspraktijk is nooit weg, FNV KIEM doet het gratis voor leden

Wat is de markt, wat wil de markt en in hoeverre houd je daar als kunstenaar rekening mee? Tussen de kunst en de consument staan vaak organisaties waarvan je als kunstenaar voor een deel afhankelijk bent. Galeriers, bijvoorbeeld, gezelschappen, orkesten, producenten.

Over de markt voor kunsteducatie is al veel gezegd en gezwegen. In Kunststof, de kwartaalkrant van het Nederlands Instituut voor Kunsteducatie (LOKV), werd onlangs druk geklaagd over het wat bangige karakter van de beleidsmakers op dit gebied. 'Een adembenemende dansproductie die 200 jongeren raakt, verduidelijkt voor mij meer dan vijf marketingstudies over jeugd in relatie tot schouwburgen,' zei artistiek leider Marc Verstappen van jongerenfestival Tweetakt als reactie op de kritiek dat het festival te grootschalig zou zijn en hij daarmee te weinig oog zou hebben voor onverbiddelijke marktmechanismen en inperkende subsidieregelingen.'

Markt of mentaliteit? Martijn Harzing, beeldend kunstenaar met onderwijsbevoegdheid, schreef zich in bij het Arbeidsbureau en stuurde talloze open sollicitaties naar middelbare scholen om als vakleerkracht aan het werk te komen, maar vond er geen vaste baan. 'Ik kreeg het idee,' zegt hij, 'dat de leerlingen van middelbare scholen niet snel kiezen voor beeldende vakken, omdat die hen geen zekerheid voor de toekomst geven.' Maar er was nog een ander probleem. 'Ik geloof dat je echt heel gedreven moet zijn om in het middelbaar onderwijs les te kunnen geven.' Martijn geeft nu cursussen en werkt regelmatig als vervanger voor zieke leerkrachten in het onderwijs voor volwassenen. En zijn vrije werk? 'Ik exposeer en schrijf in op oproepen, maar ik moet toegeven dat het op dit moment een beetje op zijn gat ligt. Ik werk namelijk ook nog drie dagen als hovenier, dat wil zeggen ik ontwerp tuinen en leg ze aan.'

Ook het toneel in relatie tot de markt is onderwerp van verhit debat. Volgens een pamflet dat de gezamenlijke theatergezelschappen eind vorig jaar lieten verschijnen zou het Nederlandse toneelbestel stuurloos zijn en het toneellandschap onoverzichtelijk. Veel gezelschappen zijn inwisselbaar geworden, betoogde het pamflet. Aanleiding voor een kritische reactie van theaterkopstukken als Gerardjan Rijnders en Ivo van Hove, die met name in verweer kwamen tegen de economische terminologie in het pamflet. 'Een theatervoorstelling,' zeggen zij, 'is meer dan een product, de toeschouwer meer dan een consument en het toneel meer dan een bedrijf.' Dat het met de inwisselbaarheid van gezelschappen wel meevalt, blijkt mede uit de woorden van Ad Krippels. Vaak wordt hij teruggevraagd bij theatergroepen waarmee hij eerder werkte, zoals Oranjehotel. 'Dat is goed,' zegt hij, 'niet alleen voor je werkhouding, maar ook voor het wederzijds vertrouwen.' Zelf hoeft hij weinig aan acquisitie te doen. 'Af en toe een telefoontje.'

Bij Gijs de Koning, waarschijnlijk een van de jongste succesvolle ondernemers in Nederland, is van een beweging naar de markt toe helemaal geen sprake. 'Via mijn vrijwilligersbaan bij de ziekenomroep kende ik de hoofdtechnicus van Jazz Radio, die mij vroeg een internetpagina te ontwerpen. Toen Jazz Radio werd overgenomen door Arcade Media Groep, waar onder andere Radio 10 Gold en The Music Factory bij zitten, waren zij ook geïnteresseerd in een website. Arcade is nog steeds een van mijn grootste klanten. De markt kwam mij dus opzoeken en eerder is het zo, dat ik me ertegen moet beschermen, bijvoorbeeld door soms nee te zeggen tegen een bepaalde opdracht of levertijd.'

Nana Jongerden gelooft dat het vinden van werk sterk afhangt van de eigen inzet. 'Je moet op de hoogte blijven van alle producties die gemaakt worden en daar initiatieven in nemen. Opbellen en vragen, een voorstel doen. Mijn eerste hoofdzaak nu is: schrijven aan projecten, thuis op mijn zolderkamertje, en daarnaast geld verdienen op een filmset. Eigen projecten zijn namelijk onbetaald, tenzij je een scenario-realiserings-subsidie krijgt, bijvoorbeeld van het Nederlands Fonds voor de Film.' Volgens Nana zijn ook de eindexamenvoorstellingen interessant, omdat daar veel professionals op afkomen.

DE BOER OP

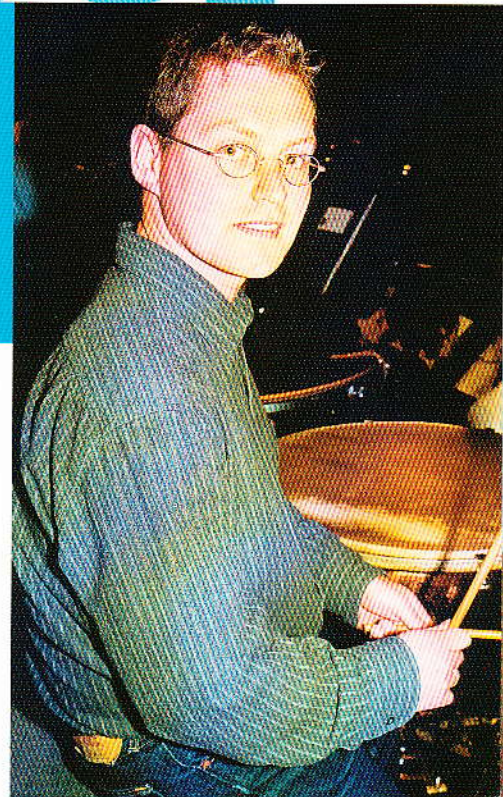
Als de markt gevonden is, moet het product worden verkocht. Met je product moet je het immers gaan maken. Weten de academieverlaters waar ze hun energie in investeren? Hoe ziet het product eruit waarmee ze de boer op gaan?

Ad: 'Ik wilde **theater** maken en dat is ook uitgekomen. Eigenlijk heb ik altijd werk gehad, ook tijdens school. In *Trainspotting* speelde ik onder andere de zuilap Franco. Dit jaar speel ik voor de vierde keer in het Amsterdamse Bos. Volgend seizoen speel ik in *Ja zuster, nee zuster*. Voor de camera vind ik ook erg leuk, maar dat is altijd korter.'

Musicus Danny van de Wal ging naar het conservatorium met het idee bij een orkest te gaan en is dolgelukkig dat hij is aangenomen bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Doordat hij vaak remplacements (vervanging) had gedaan, wist hij wat hem te wachten stond. Als orkestlid hoeft niet veel na te denken over zijn product, over wát hij speelt. De artistiek directeur stelt het programma vast in samenspraak met de dirigent en de Werkgroep Artistiek Beleid (WAB) waarin een aantal orkestleden zitting hebben. Hóe hij speelt, is belangrijker. Tijdens de repetitie voor de opera *Benvenuto Cellini* van Berlioz brengt hij een paar keer zijn gezicht naar het instrument, alsof hij ermee in dialoog is. Een mooie, bijna liefdevolle beweging. Waarom koos hij voor pauken? 'Ik weet het niet precies, maar ik denk omdat het bij me past, bij mijn postuur, een beetje stevig. Grote slagwerkinstrumenten spreken me aan.'

Kwam de keuze voor het instrument bij Danny geleidelijk vast te staan, Mischa viel als bij toverslag voor modern **ballet** toen hij oog in oog stond met de dansers van het Scapino. 'Al die jaren heb ik oogkleppen op gehad,' zegt hij. 'Op de Ballet Academie dansten we altijd klassiek. Altijd maar klassiek klassiek klassiek. Toen ik bij het Scapino ging dansen, dacht ik: woow. Dat was echt nog zoveel leuker!' Mischa's ambitie op dit moment is om van rolletjes rollen te kunnen maken. 'Pas-de-deux en solo's, dat zou ik wel willen.'

Elsbeth Pluimers maakt monumentale **beelden** van terracotta. Haar fysisch geografische studie en fascinatie voor fossielen is zelfs voor mensen zonder verbeelding terug te vinden in de organische vorm van haar werk. 'Je doet wat bij je past,' zegt Elsbeth, 'ik was altijd geïnteresseerd in aarde, in fossielen. Toen ik in Italië woonde, zag ik dat het kon: beelden van terracotta. Door te leven bracht ik vorm in mijn werk.' Elsbeth combineert haar vrije werk met het werken aan opdrachten en het geven van cursussen aan zowel volwassenen als kinderen. Daarbij begeeft ze zich volop in het artistiek maatschappelijk krachtenveld. Zo is ze sinds kort bestuurslid van de Vakgroep Beeldend van FNV KIEM (Kunsten, Informatie & Media) en maakt zij deel uit van het Amsterdam Beeldhouw Kollektief (ABK), 'organisaties die het belang van beeldende kunst centraal stellen om het artistiek klimaat in Nederland te bevorderen. Erg belangrijk.'

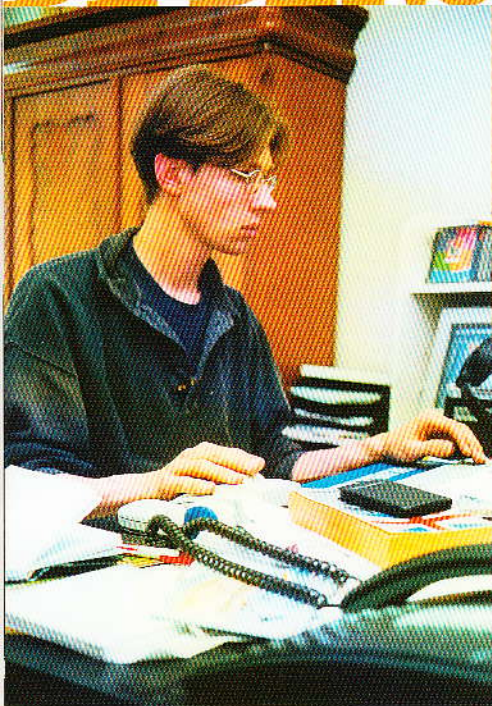
Via de bond kun je invloed uitoefenen op degenen die beslissen over kunstbeleid (FNV KIEM spreekt liever van kunstenaarsbeleid)

JE MOET HEEL GRAAG WILLEN

Je hebt je diploma en je verwachtingen, de markt is verkend en het product bepaald, maar hoe ziet nou eigenlijk zo'n dag eruit. Waaruit bestaat het werk van de jonge kunstenaar en in hoeverre zijn verschillende werkzaamheden te combineren?

Mischa heeft een druk leven. Overdag repeteert hij, 's avonds en in het weekend **danst** hij vaak in voorstellingen. Op dit moment maakt hij een kleine tournee door Nederland met Epoxy, een choreografie van Krisztina de Châtel speciaal voor het Scapino Ballet. 'Ik zou er geen andere baan bij kunnen hebben,' zegt Mischa. 'Maar ik wil niet dat mijn leven alleen om dans draait. Als ik vrij ben in het weekend, ga ik gewoon stappen.' Zoals alle dansers zal ook Mischa er rekening mee moeten houden dat zijn danscarrière rond zijn dertigste over het hoogtepunt heen is. 'Daar denk ik nog niet aan,' zegt hij. 'Misschien laat ik me over een jaar of tien omscholen tot docent.'

DE BEROEPSPRAKTIJK

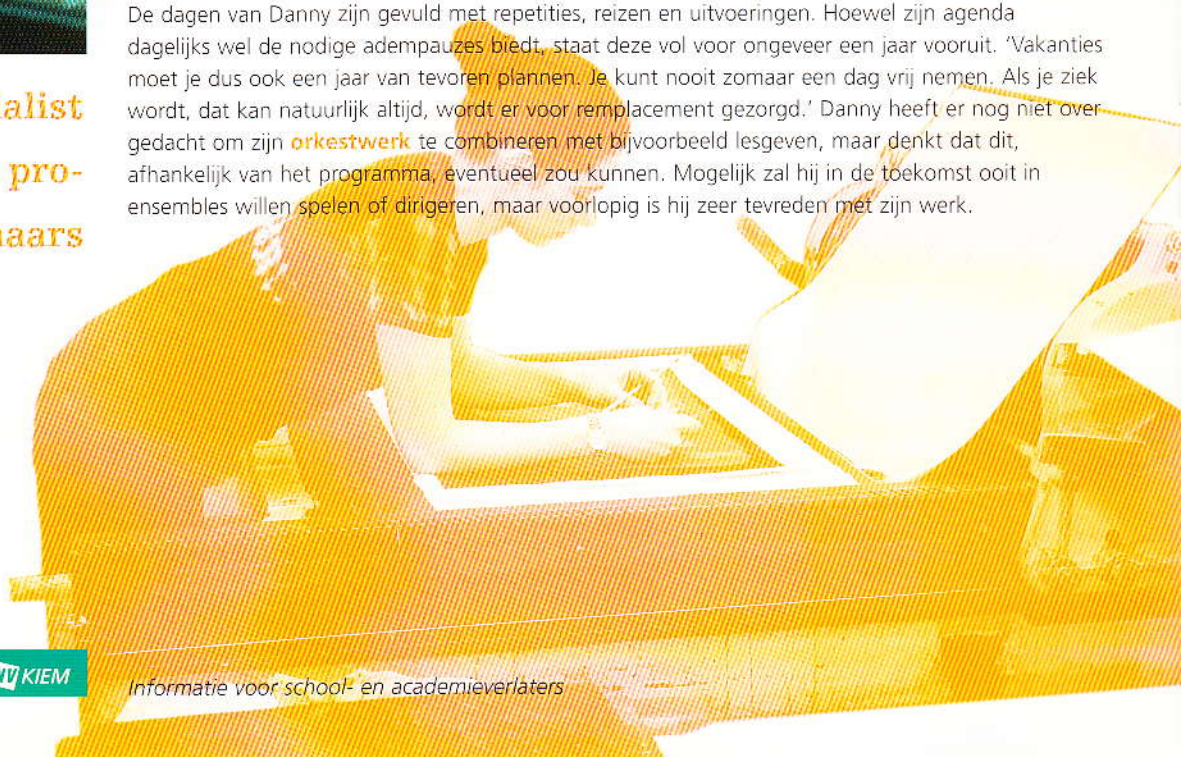

Nog in december 1998 werkte Gijs in zijn slaapkamer van drie bij drie, die hij half moest verbouwen als hij een foto in wilde scannen. Hij verhuisde vervolgens zijn arsenaal **multimedia-apparatuur** naar de benedenverdieping van het huis dat hij inmiddels samen met een vriend had gekocht en op dit moment verrijst op het erf achter dit huis een ruim kantoor. 'Vooral de eigen locatie bevalt me goed,' zegt Gijs. 'Toch heb ik pas sinds een maand of twee het gevoel dat ik een goede structuur heb in mijn werkwijze, bijvoorbeeld in de planning en administratie. Ik probeer nu ook wat strikter om te gaan met mijn werktijden.'

Nana verwacht dat ze, naast het werken aan eigen projecten, snel na haar eindexamen aan de slag kan als scriptgirl op een **filmset**. Een scriptgirl zorgt voor de scriptcontinuïteit, dat wil zeggen dat de klok niet negen uur slaat als deze in het shot daarvoor half tien aangaf, dat sigaretten lang genoeg zijn opgerookt en glazen niet steeds voller worden in plaats van leger. Een scriptgirl let ook op dingen als de screentime, de duur van de film na montage. Nana deed de script-continuïteit in onder andere De Poolse Bruid. 'Heel leerzaam,' zegt ze, 'omdat je overal bovenop moet zitten en het je concentratie aanscherpt. In de Verenigde Staten is het een echt beroep, maar in Nederland is de functie ondergewaardeerd, iets dat je erbij doet.'

De dagen van Danny zijn gevuld met repetities, reizen en uitvoeringen. Hoewel zijn agenda dagelijks wel de nodige adempauzes biedt, staat deze vol voor ongeveer een jaar vooruit. 'Vakanties moet je dus ook een jaar van tevoren plannen. Je kunt nooit zomaar een dag vrij nemen. Als je ziek wordt, dat kan natuurlijk altijd, wordt er voor replacement gezorgd.' Danny heeft er nog niet over gedacht om zijn **orkestwerk** te combineren met bijvoorbeeld lesgeven, maar denkt dat dit, afhankelijk van het programma, eventueel zou kunnen. Mogelijk zal hij in de toekomst ooit in ensembles willen spelen of dirigeren, maar voorlopig is hij zeer tevreden met zijn werk.

**FNV KIEM is specialist
in het oplossen van pro-
blemen van kunstenaars**

BELEMMERINGEN? GOEDE RAAD IS DUUR, MAAR NIET ZELDEN ZEER WELKOM

Tussen droom en daad staan regels in de weg en praktische bezwaren. Subsidieaanvragen, administratie, belastingen, verzekeringen, contracten. De praktische en administratieve organisatie van de nieuwe beroepspraktijk kan een behoorlijk knelpunt vormen. Toch hebben de meeste kunstenaars geen onoverkomelijke belemmeringen aangetroffen op hun pad. Met een goed advies kom je een heel eind.

Paukenist Danny vraagt van tijd tot tijd advies bij een collega die lid is van de OR en contactpersoon naar de vakbond, onder andere over de inhoud van zijn contract. Martijn heeft nog nooit onprettig met sociale zekerheid te maken gehad omdat zijn vriendin een vast inkomen heeft. Het nadeel daarvan vindt hij wel dat hij zelf het initiatief moet nemen om uit te vinden of bepaalde regels op hem van toepassing zijn.

Elsbeth heeft haar sporen in de **beeldende kunst** verdiend, maar niet zonder ergernissen. 'Afspraken die niet worden nagekomen bij tentoonstellingen, galeriehouders die schuld ontkennen als iets stuk is gegaan.' Volgens Elsbeth is het een rechteloos niemandsland. Om meer inzicht te krijgen in haar financiën en haar planning op lange termijn en daardoor sterker te staan bij het opbouwen van een beroepspraktijk, volgt ze een ondernemerscursus bij trainings- en adviesbureau Stew.

Gijs (**multimedia**) werd wel met enige scepsis begroet toen hij zich vorig jaar bij de bank meldde om een hypotheek aan te vragen. Hij trok de stoute schoenen aan, liet zich inschrijven bij de Kamer van Koophandel, vroeg daar alle informatie die hij nodig had en ging terug, met een ondernemingsplan. Geen vuiltje aan de lucht.

Over de Wet Inkomensvoorziening Kunstenaars (WIK) heeft nog geen van de ondervraagden hoeven wikken of wegen. Het is de wet die kunstenaars de mogelijkheid biedt, maximaal vier jaar, een uitkering te ontvangen met de mogelijkheid om eigen inkomsten te behouden. Ad ging vorig jaar voor het eerst van zijn leven naar het GAK, om een kortlopende uitkering aan te vragen tijdens zijn vakantie. Een hele nieuwe wereld ging voor hem open. Bij het **theater** werkt hij volgens de theater-CAO. Wanneer hij voor film of televisie werkt regelt een agent zijn rechten en plichten.

Nana hoort niet anders dan dat vakgenoten bezig zijn met subsidies en contracten, maar vindt dat een onderdeel van het werk. 'Soms ben je er maanden mee bezig, maar dan is het ook een uitdaging. Daar moet je niet teveel over zeuren. Met agenten of adviseurs moet je oppassen, denk ik. Als zo iemand een slag kan slaan, zal hij dat zeker niet nalaten.' Eind mei komt FNV KIEM op de Nederlandse **Film en Televisie** Academie een aantal voorlichtingsdagen geven. 'Ik heb me meteen ingeschreven,' zegt Nana. 'Praktische en concrete informatie, dat hebben we nodig.'

Voorlichting over je vak, regels, belastingen, cao's en uitkeringen? Bel de vakbond voor beeldend kunstenaars, dansers, multi-mediaspecialisten filmmakers etc.

Een postzegel is niet nodig

FNV KIEM
Antwoordnummer 16055
1000 SE Amsterdam

DE SERVICE VAN DE BOND

Een veel voorkomende situatie: een kunstenaar met een zogenaamde gemengde beroepspraktijk. Dat wil zeggen, dat iemand niet van de kunst alleen kan leven en er een andere baan, in loondienst, op na houdt. De kunstenaar wil zijn beroepspraktijk als kunstenaar uitbreiden ten koste van het werken in loondienst. De vraag luidt: hoe bouw je op professionele wijze een beroepspraktijk als kunstenaar uit, wat komt daar allemaal bij kijken.

Praktijkvoorbeeld Een kunstenaar werkt voor 28 uur per week in loondienst als verpleegkundige in een ziekenhuis. Vanuit dit loondienstverband is zij verzekerd voor het ziekenfonds, de werkloosheid en voor arbeidsongeschiktheid. Daarnaast is zij beeldhouwer en schilder, zij heeft daartoe ook een gekwalificeerde opleiding genoten. Maar wanneer ze van haar werk thuis komt is de kunstenaar eigenlijk te moe om nog een verftube open te draaien. En dat wil ze veranderen, ze wil zich weer als kunstenaar profileren. Daarvoor heeft ze nieuwe plannen ontwikkeld: het beschilderen van vloeren. Haar eigen woonoppervlak heeft ze prachtig beschilderd, alle vrienden en kennissen zijn enthousiast.

De vraag Zou ze daar een inkomstenbron van kunnen maken? Voordat die vraag beantwoord kan worden, zou het goed zijn om eerst onderzoek te plegen naar de mogelijke doelgroep om de maatschappelijke behoefte aan zo'n prachtige (en dure) vloer te kunnen inschatten. Kortom, er moet al marketing gedaan worden.

De marketingstrategie kunnen we onderverdelen in 7 stappen:

1. Formuleren van een doelstelling: wat wil je bereiken op de markt?
2. Analyseren van de eigen publieks- en doelgroepen: wie wil je bereiken?
3. Onderzoeken van de eigen publieksgroepen: wat moet je weten en wat ga je vragen?
4. Analyseren van de onderzoeksresultaten: wat levert de informatie aan concrete kennis op?
5. Opties en keuzes t.a.v. acties doornemen: wat kun je gaan ondernemen?
6. Ondernemen van gericht activiteiten: actie!
7. Evalueren van activiteiten: wat ging goed, wat ging fout, wat kan beter?

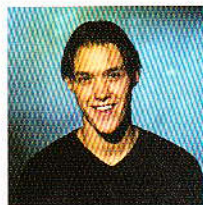
De hulp van FNV KIEM De meeste startende ondernemers beginnen bij de actie, bij stap 6 dus. Dat is ook wel begrijpelijk, want het is makkelijker om je een voorstelling te maken van een expositie dan van een onderzoek naar een potentiële doelgroep. Tijdens het gesprek met de Ledenservice van FNV KIEM, nemen we alle stappen door en al snel buitelen de diverse ideeën en suggesties over tafel. Van het bezoeken aan woninginterieurbedrijven tot het aanschrijven van gezaghebbende woningbladen. De kunstenaar gaat ze verder uitwerken om een goed doortimmerd marketingplan op tafel te krijgen, aan de hand waarvan ze aan de slag kan gaan. We maken een volgende afspraak om verder te praten over de te voeren strategie, hoe een uurtarief en een prijscalculatie tot stand zou kunnen komen.

Uitgave Stichting FNV Pers in opdracht van FNV KIEM, Jan Tooropstraat 1, Postbus 9354, 1006 AJ Amsterdam.
Productie: Brain Communication Teksten: Y. van Osch Foto's: C. Jongewaard / D. Lomonaco Juni 1999.

Deskundig

Helpdesk
Belangenbehartiging
Netwerk voor contact
Advies
Onderhandelen
Informatie
Ledenservice
T (020) 355 37 00
F (020) 355 37 55
E fnykiem@worldonline.nl
I <http://www.fny-kiem.nl>

Antwoordkaart

- Ik wil graag meer informatie over FNV KIEM
 Ik wil lid worden van FNV KIEM

Naam Geboortedatum

Adres

Postcode Woonplaats

Telefoon

Werkzaam als

Deze antwoordkaart zonder postzegel insturen.